USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. N.**, zastoupen Mgr. Eduardem Benešem, advokátem, se sídlem Na Rozcestí 6/1434, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2008, č. j. OAM - 563/LE - BE02 - BE03 - 2008, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2009, č. j. 47 Az 65/2008 - 44,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi Mgr. Eduardu Benešovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2880 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „žalovaný"), ze dne 3. 12. 2008, č. j. OAM - 563/LE - BE02 - BE03 - 2008, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně neodůvodněná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR (dále jen „zákon o azylu").

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 6. 2009, č. j. 47 Az 65/2008 - 44, rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2008, č. j. OAM - 563/LE - BE02 - BE03 - 2008, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dále bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a o odměně ustanoveného zástupce za zastupování žalobce v řízení o žalobě.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný správní orgán (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud v Praze po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. V daném případě za situace, kdy byl účastník řízení zastoupen advokátem, který jej řádně zastupuje při výkonu jeho práv a povinností, nebylo nutno ustanovit tomuto účastníku, přestože jeho pobyt není znám, opatrovníka (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2009, č. j. 4 Azs 19/2009 - 61, dostupné na www.nssoud.cz).

Jak vyplývá z obsahu soudního spisu, k výzvě Krajského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2009 bylo Správou uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, přípisem z 23. 6. 2009 sděleno, že žalobce se v pobytovém středisku nezdržuje, dne 13. 5. 2009 odešel na tzv. dlouhodobé opuštění střediska, z něhož se měl vrátit 11. 6. 2009. Žalobce uvedl, že po uvedenou dobu, kdy bude na tzv. propustce, se bude zdržovat na adrese F. 8, P. 9. Do pobytového střediska se však ve stanoveném termínu nevrátil. Podle úředního záznamu ze dne 23. 11. 2009 založeného v soudním spisu sp. zn. 47 Az 65/2008 na č. l. 66, bylo z databáze Ministerstva vnitra ČR zjištěno, že poslední adresou pobytu stěžovatele bylo Pobytové středisko Kostelec nad Ohří ze kterého žalobce odešel dne 12. 6. 2009, a jeho současný pobyt není znám. Rovněž je ze spisu zřejmé, že ani ustanovenému zástupci žalobce není pobyt žalobce znám, jak bylo k výzvě Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2009, č. j. 6 Azs 82/2009 - 76, sděleno Mgr. Eduardem Benešem v přípise z 14. 12. 2009. Nejvyšší správní soud z databáze Ministerstva vnitra ČR dne 13. 5. 2010 zjistil, že poslední adresou pobytu žalobce bylo Pobytové středisko Kostelec nad Ohří, ze kterého odešel dne 12. 6. 2009.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel je k pobytu hlášen ode dne 13. 5. 2009 v Pobytovém středisku Kostelec nad Ohří, které opustil 12. 6. 2009. Z obsahu soudního spisu je tedy zcela zřejmé, že se stěžovatel nezdržuje v místě hlášeného pobytu, přičemž změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámil.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2009, č. j. 47 Az 65/2008 - 44, pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát Mgr. Eduard Beneš, který žalobce zastupuje i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci náleží v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby po 2100 Kč spočívající v písemném podání soudu ve věci vyjádření ke kasační stížnosti žalovaného ze dne 8. 4. 2010 a jeden režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 480 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 2880 Kč. Pro vyplacení odměny stanovil Nejvyšší správní soud přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu